

ΔΥΟ ΔΡΑΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΣΕΣ

— ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

— ΛΕΩΝ ΜΑΡΙΑΝΝΗΣ

Ἡ κυρία Ἀργυρ. Σακελλαρίου μᾶς παρουσία-
σε φέτο στὸ θέατρο τῆς «Κυθέλης» δυὸ καινούργια
θεατρικά τῆς ἔργα «Κρυφὴ ἀγάπη, τραγικὸν εἰ-
δύλλιον εἰς μίαν πράξιν» καὶ «Λέων Μαριάννης,
δρᾶμα εἰς πράξεις δύο».

Ἵστερ' ἀπὸ τὸ πρῶτο τῆς ἔργο πού δόθηκε
πέρσι στὸ ἴδιο θέατρο, βρήκαμε τὴν εὐκαιρία νὰ
ποῦμε στίς στήλες τοῦ «Νουμᾶ» δυὸ ἀληθινὰ λό-
για στὴν ἀξιοσέβαστη κυρία γιὰ τὴ δραματικὴ τῆς
φλέβα καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ταλέντου τῆς, πού οἱ
φημερίδες μας σοβαρὰ ζητούσανε σώνει καὶ καλά
νὰ τὸ ἀνακαλύψουνε μὲ τὸ στανιό. Φαίνεται πὼς
διόλου δὲν πρόσεξε μιὰ γνώμη ἀνεπηρέαστη, καὶ γι'
αὐτὸ ξαναἤλθε πάλι γιὰ νὰ μαζέψῃ περισσότερες δά-

φνες. Ἡ ἀντίληψη τῆς κ. Σακελλαρίου γιὰ τὴ ση-
μερινὴ τέχνη μπορεῖ νὰ χαρακτηριστῇ παιδιάτικη
δίχως ὑπερβολή, ἀλαφρὴ καὶ ἐπιπόλαιη, σύμφωνη βέ-
βαια μὲ τὸ γούστο πού θ' ἀπαντήσῃ κανεὶς μέσα
στὰ σαλόνια τῆς λεγόμενης καλῆς κοινωνίας. Ἀ-
ποτέλεσμα τῆς ἄλλης κοινωνικῆς μας ζωῆς, πού
βάση τῆς ἔχει τὸ στενοκέφαλο συντηρητισμὸ καὶ
τὸ ψευτοπροσκύνημα τῆς πάτριας παράδοσης.

Στὴν «Κρυφὴ ἀγάπη» βλέπουμε ἕναν ὑπάλ-
ληλο μιᾶς Τράπεζας πού ἀγαπᾷ ἐσώψυχα τὴ γυ-
ναίκα τοῦ προϊστάμενός του. Τὴν ὥρα πού τῆς
φανερώνει τὴ λατρεία του, μαθαίνει πὼς στέλνεται
διευθυντῆς σ' ἕνα τραπεζικὸ Ἵποκατάστημα, κι
ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του σκοτώνεται. Ὁ «Λέων
Μαριάννης», ἕνας νέος πού βρέθηκε στὸν κόσμο ἔ-
ργημος. Ἡ μητέρα του γελασμένη ἀπὸ κάποιονε ξε-
λογιαστὴ τὸν ἔφερε στὸ φῶς. Γιὰ νὰ κρύψῃ τὴν
ντροπὴ τῆς τονὲ μπιστευτήκε στὴ φροντίδα μιᾶς
φιλικῆς οἰκογένειας. Ἵστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὸ
φιλικὸ αὐτὸ σπίτι ἀναγνωρίζει τὸ γιό τῆς. Μὰ ὁ
τωρινὸς ἄντρας τῆς πού τίποτα δὲν ξέρει παραξη-
γεῖ τὴν τέτοια τῆς στάση. Αὐτὴ ἀπελπισμένη δὲν
ἔχει τὴ δύναμη πιά νὰ ζήσῃ.

Καὶ στὰ δυὸ ἔργα ὁ μῦθος ξετυλίγεται στὴ σκη-
νὴ μὲ μιὰ πρωτόγονη ἀφέλεια. Ὁ ἕνας ἔρχεται, ὁ
ἄλλος φεύγει, ὄχι ἀπὸ σκηνικὴ ἀνάγκη, μὰ ἐπειδὴ
τὸ ἔργο δὲ θὰ μποροῦσε νὰ προχωρήσῃ. Ἐλπίζου-
με ἢ κυρία Σακελλαρίου νὰ δοθῇ ἀπὸ δῶ καὶ
μπρὸς σὲ ἄλλο φιλολογικὸ εἶδος, ἂν καὶ εἰς τους
χρειάζονται τὸ ζωντανόχαρο αἴστημα, πού μᾶς ἀ-
πόδειξε πὼς τέλεια τῆς λείπει ἀφοῦ μάλιστα με-
ταχειρίζεται στὰ δημιουργήματά τῆς τὴν περίφημη
φραγκολεβαντίνικη καθαρεύουσα τῶν «αἰθουσῶνε»,
πού μόνο Χατζηδάκηδες τὴ θαμάζουνε.